

odcházejících žáků devátých tříd (již přijatých na střední školy) k testování, odlišnosti škol ve ŠVP, lokalita školy a její ochota přijímat i žáky s riziky z nespádové oblasti apod.

Výsledky testování výkonů jednotlivých žáků navíc jen velmi málo vypovídají o jejich možnostech přijetí na střední školu. Právě **nesrovnatelné požadavky středních škol na přijímání žáků** (v různých oblastech, státních a soukromých apod.) komplikují stanovení jasných cílů.

Výsledky žáků pak zavádí i k problematice **hodnocení žáků**, které je nejen různými školami, ale i uvnitř jednotlivých škol řešeno různým způsobem, a jen částečně vypovídá o tom, co žák ve výuce skutečně zvládl. Někteří ředitelé proto chtějí v rámci své práce věnovat pozornost tomu, aby bylo hodnocení alespoň v rámci jedné školy sjednocené a poskytovalo jasný signál o výstupních požadavcích na žáka.

Ještě, my se teď dohadujeme ve škole, jak vůbec hodnotit děčka. Já nemůžu sehnat pořádný seminář, kde by, kde by mně někdo řekl nějaký moderní současný pojetí jak, jak hodnotit, sebehodnotit Já jsem matikář, jo, takže jsme vedli s kolegy diskuzi, jestli psát čtvrtletky, jestli je vůbec pro ty děčka vhodný, aby dělaly z látky za čtvrtletí písemku hodinovou. Je to, je to moderní? Je to dobře?

Já jsem zjistil na pohovorech, protože dělám pohovory, že každý známkuje jinak. Jeden dovoluje opakovat, opravit si písemku. Některý jenom malé písemky, ne velkou písemku. Paní učitelka v tělocviku známkuje jak skok na lyžích, ona škrtá jedničky a pětky, a já říkám: „Co to je?“

Výsledky dotazníkového šetření také dokladují, že se centrem snažení všech ve škole stávají žáci a vedení škol podporuje setkávání učitelů a porady, ve kterých se projednávají výkony a potřeby žáků na **individuální úrovni**.

Máme co 14 dní porady, ale to nejsou porady nějaké provozní, ale týkají se právě i vzdělávání žáků nebo inovací výuky a podobně. Nebo problémy různých žáků, kteří třeba potřebují ať podporu, že jsou méně nadaní, anebo třeba zase hodně nadaní. Tam si vlastně říkáme, jak bychom tomu žákovi mohli pomoci a co by mohlo pomoci.

My třeba řešíme, tomu Pepíkovi to prostě nejde, proč mu to nejde, co bychom udělali, jo. A takhle pomalu, my jsme malý kolektiv, takhle pomalu ty kantory tlačím k tomuhle.

Ředitelům však nejde jen o výsledky žáků, ale sdělují a v mnohém dokladují, že jim jde především o to, aby byli žáci ve škole spokojeni a cítili se bezpečně.

Heterogenní prostředí

Ředitelé škol aktuálně silně vnímají svou nově se rodící roli, pokud jde o podporu učitelů, kteří v současné době čelí zvyšující se diverzitě žáků. Mediálně podporované téma inkluze rezonovalo v diskusích velmi silně a je zřejmé, že ovlivňuje a v blízké budoucnosti bude stále více ovlivňovat vedení školy. Mimo pocíťovanou nutnost **postarat se o účinnou a smysluplnou podporu učitelům** přináší požadavek inkluzivního vzdělávání **zvýšené nároky na organizační práci**, tedy nutnost zorganizovat výuku tak, aby škola byla schopna při stávajícím počtu učitelů dělit žáky do výkonnostních skupin na určité předměty a věnovat individuální pozornost zároveň několika žákům se speciální vzdělávací potřebou v jedné třídě. Ředitelé se obávají zvýšené administrativy týkající se nově vzniklé potřeby žádat prostřednictvím různých projektů o finance na zabezpečení výuky, zajištění podpůrných opatření pro žáky a personální podpory specialistů – asistentů, psychologů apod.

Tak je to docela tristní, najít asistenta, protože tady by byla potřeba, aby ti asistenti byli zaplacení aspoň lidsky. Protože půl úvazek je strašně málo jo. A hlavně, vemte si, nevím jak je to tady, u nás skutečně získá kvalifikaci asistenta pedagoga člověk se základním vzděláním. To je fakt problém.

Ředitelé zároveň pociťují silný školsko-politický tlak týkající se požadavků na inkluzi a je zřejmé, že tendence omezovat speciální vzdělávání pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami **iniciuje u některých ředitelů i učitelů silné emoce i jasně vyjadřovaný odpor**. Zatímco inkluze na prvním stupni byla některými řediteli (např. z málotřídních škol) vnímána pozitivně (mají věkově heterogenní skupiny a jsou zvyklí